

ת"פ 18284/07/15 - מדינת ישראל נגד אסאמה שורטי (עציר) - נדון, גריגורי בגדסריאן

ת"פ 18284-07-15
06 אוקטובר 2016

בית משפט השלום קריית גת בשבתו באשקלון

בפני: כב' השופטת דינה כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אסאמה שורטי (עציר) - נדון
2. גריגורי בגדסריאן

הנאשם

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד עמית חומרי

ב"כ הנאשם 2 עו"ד דוגמן

נאשם 2 בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין (ללא הרשעה)

1. הנאשם, יליד 1965, ללא עבר פלילי, נותן היום את הדין לאחר שהורשע על יסוד הודאתו בעבירת **הסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין**, לפי סעיף 12א (ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 05/07/2015 בשעה 19:44 לערך, הסיע הנאשם ברכבו, משאית מסוג "דאף" מ"ר 7374215, את אסאמה בן ודאח שורטי, שהינו תושב הרשות הפלסטינית, כשאין בידיו אישור כניסה כחוק.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הופנה הנאשם לשירות המבחן.

הוסכם, במסגרת ההסדר, כי המאשימה תגביל עתירה לשני חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, קנס בסך

עמוד 1

7,000 ₪, ומאסר מותנה, בעוד הסנגור מבקש לבחון את שאלת אי-ההרשעה.

3. תסקיר שרות המבחן מיום 10/8/16 מפרט כי הנאשם, כבן 51, ללא רישומים קודמים, נשוי בשנית ואב לארבעה, מנהל עסק עצמאי בתחום ההובלות.

הנאשם הציג מסמכים לפיהם הוא מועסק באופן קבוע על ידי שני קבלנים, "גיל ה. פרויקטים" ו"רשות האכיפה והגבייה" - הוצאה לפועל, ומהם עולה כי הרשעה פלילית תפגע בהעסקתו.

הנאשם הודה בפני השרות על ביצוע העבירה הנוכחית והביע חרטה, מסר כי פגש בשוהה בעת ביצוע הובלה באזור לוד והסיע אותו בתום לב. מסר כי הכיר את השוהה שהיה מגיע לעיתים קרובות לאשקלון, ולכן לא חשש להסיעו מבלי לבדוק האם מחזיק באישור שהיה כדין.

עם זאת, התרשם שרות המבחן התרשם מעמדות מקלות ומפחיתות ביחס למעשה ומהתנהגות המלווה בשיקול דעת מוטעה, בבחינת גורמי סיכון להישנות העבירה. אך ביחס לגורמי סיכוי להימנעות, התרשם שרות המבחן מאדם המנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק כבדרך כלל, הלוקח אחריות על תפקידיו השונים. עוד התרשם שרות המבחן מהעדר הרשעות קודמות בעבירות דומות, למרות אופי עיסוקו הכולל העסקת פועלים באופן יומי. צוין כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, וההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

שרות המבחן מציין כי בנסיבותיו האישיות של הנאשם וגילו המתקדם, יתקשה מאוד במציאת עבודה חדשה, ואם יאבד את מעסיקיו הקבועים, יאלץ לסגור את העסק מחמת העדר הכנסה שוטפת.

אשר-על-כן, ממליץ שרות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף גבוהה של 300 שעות, הטלת קנס והתחייבות, לצד ביטול הרשעתו, בשל הפגיעה הקונקרטית בהמשך תעסוקתו והקושי למצוא עבודה חלופית בגילו.

4. המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר של חודשיים שירוצו בעבודות שרות, קנס בסך 7,000 ₪ ומאסר מותנה, במתחם שבין חודש לבין 6 חודשי מאסר בפועל, תוך שהיא עומדת על הרשעתו - בנסיבות בהן היה על הנאשם לנהוג במשנה זהירות שעה שעוסק בהסעת אנשים.

המאשימה התנגדה למסקנות התסקיר, וגרסה כי אינה סבורה שבנסיבות דנן קיימת פגיעה קונקרטית וממשית, היות שהנאשם מנהל עסק עצמאי כנהג משאית הובלות. לדבריה, נימוקי שרות המבחן להמלצתו לביטול ההרשעה אינם עומדים בתנאי הלכת כתב.

הסנגור עתר לאמץ את המלצת שרות המבחן ומסקנותיו החיוביות. לדבריו מדובר בעבירה של הסעת שב"ח יחיד, ללא מטרת רווח כלכלי, ובנסיבות שאינן מצביעות על שיטתיות או מתוככמות. על כן, לדידו, בכל מקרה, מדובר במקרה

שאינו מחייב הטלת עונש מעבר לרף הענישה התחתון.

הסנגור עמד על מצבו הכלכלי של הנאשם, ועל כך שמעסיקיו העובדים עם גופים ציבוריים לא ישכרו עוד את שירותיו במידה שההרשעה תיוותר על כנה. לדבריו מהאישורים והמסמכים שהציג הנאשם עולה כי הוא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי וממשי כתוצאה מהרשעתו, בדמות כך שיאבד את מקור פרנסתו ללא יכולת להתרומם בחזרה לאור גילו.

הנאשם בדבריו האחרון ביקש להתחשב במצבו הרפואי שאינו מטיב (נ/5), ובאשר להרשעתו חזר והסביר כי במידה שההרשעה תעמוד על כנה הוא יאלץ לסגור את העסק מאחר שקבלנים ציבוריים לא יעסיקו אותו. הוא ציין כי הוא נמצא בתחום ההובלות 25 שנה, ויתקשה מאוד במציאת עבודה חדשה.

5. בענין **ע"פ 2083/96, כתב נ' מ"י פד"י נ"ב (337)** (להלן: **"הלכת כתב"**), מתווה בימ"ש את העקרונות אותם יש להביא בחשבון עת בוחן בימ"ש תוצאה אפשרית להמנעות מהרשעה בתוך כך נקבע כי זו אפשרית בהצטברות שניים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

זאת כמובן כאשר הימנעות מהרשעה הינה החריג לכלל, שכן משהוכח כי העבירה בוצעה, ראוי להמנע מהרשעה אך במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה, לבין חומרתה של העבירה.

בענין **רע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מ"י תק-על 2006 (1) 1880** (להלן: **"הלכת אבו סאלם"**) נאמר כי על דרך העקרון תשמר מדיניות הענישה המחמירה בכל הנוגע לעבירות הקשורות לכניסתם של שוהים בלתי חוקיים לישראל. עם זאת, מתווה בית המשפט העליון כי ניתן בהתאם לנסיבות האישיות החריגות של הנאשם, ובהתקיים נסיבות מקלות הקשורות לאופייה של העבירה - יש מקום להביאם במסגרת מכלול השקולים.

6. על אף שעמדתה העונשית של המאשימה נכונה ומוצדקת ככלל, בחרתי לאמץ, בנסיבות הענין שבפניי, את המלצת שרות המבחן. בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון כי מדובר במעידה חד פעמית, וכי לא נעשתה בשיטתיות או בתחכום.

הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, עברו נקי והוא שומר חוק. הוא הודה בביצוע העבירה וביקש חרטה, והתרשמתי כי ההליך המשפטי לבדו מהווה גורם מרתיע ומרסן עבורו. לנאשם נסיבות חיים אישיות לא פשוטות, הוא סובל מתחלואות המקשות על תפקודו היומיומי, והתרשמתי היא נוכח זאת ונוכח גילו, הרשעה תהווה גורם חוסם משמעותי שיסב נזקים כלכליים קשים וכבדים לחייו, לעתידו, לעתיד משפחתו וילדיו.

אמנם העבירה בה הורשע מחייבת נקיטת מדניות מחמירה כפי שעמדה על כך המאשימה בטיעוניה אולם, כל מקרה נבחן כאמור על פי נסיבותיו.

הנאשם הציג אישור מאת בעל תפקיד ברשות האכיפה שלפיו במידה ויורשע בפלילים, הדבר ימנע את המשך העסקתו בביצוע צווי הוצל"פ(נ/1).

בנתוני מצבו הרפואי של הנאשם, גילו ונסיבותיו האישיות, הנאשם יתקשה להקלט

שוב במעגל העבודה, ככל שיוורשע.

לפי שעצמת הפגיעה בערכים החברתיים ממעשה העבירה, אינה גבוהה והסיכון להשנות העבירה, בנסיבות שבפני אינו גבוהה, לפיכך, התרשמתי כי מדובר באחד מאותם מקרים חריגים, המאפשרים בלקיחת מכלול השיקולים, לסטות מהכלל, וליתן בנאשם אמון כי ישמור על ניקיון כפיו.

לאור האמור לעיל, הנני מורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה מיום 13/4/16 שניתנה ע"י כב' הש' שמואלי נגה מאייר, מבלי לבטל הקביעה כי הנאשם ביצע העבירה עליה נדון.

(לתוצאה דומה ראו תפ ק.גת 38175-10-13 כב' הש' שמואלי מד"י נ. דרביצ'ר)

עם זאת, תאוזן התוצאה הסופית ברכיב כספי מוחשי והטלת צו של"צ בהיקף הולם וכן בפסילה מותנית של רשיון הנהיגה.

בתוך כך ולאור העולה מן המקובץ, הנני מורה כדלקמן:

1. הנאשם יחתום תוך 10 ימים על התחייבות כספית בסך 10,000 ₪ שלא יעבור תוך שנה עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, היה ולא יחתום ייאסר לתקופה של 10 יום.
2. הנני מחייבת את הנאשם לבצע 300 שעות שרות לתועלת הציבור כפי שהומלץ ע"י שרות המבחן.
3. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לא יעבור עבירה עליה נדון.
4. הנאשם יפקיד בקופת בימ"ש סך של 3,000 שח כהוצאות לטובת אוצר המדינה (חלף קנס).

מובהר לנאשם כי אי עמידה בתנאי צו השל"צ יחייבו את שרות המבחן להגיש בקשה להפקעת צו השל"צ ובימ"ש יהיה מוסמך להרשיע וגזור עונש.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז, 06/10/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת המאשימה עבודות השל"צ תחלנה לא לפני 20.11.16.

ההוצאות תשולמנה מן הפיקדון.

היתרה תוחזר לסנגור (ייצוג פרטי) על פי פרטים שימסור למזכירות בימ"ש.

המוצגים יחולטו או יושמדו על פי החלטת המאשימה/רשם המוצגים.

עותק ישלח לשרות המבחן.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז, 06/10/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת